

OGŁOSZENIA. ANZEIGER.

Sobota dnia (8) 20 Lutego

Sonnabend, den (8.) 20. Februar

1864.

№ 15.

1864.

Redakcyja i Expedycya przy ulicy Piotrkowskiej pod Nr. 279 — Abonament w Łodzi: rocznie Złp. 20, półrocznie Złp. 10, kwartalnie Złp. 5.

Abonament i Inserata przyjmują: w Warszawie A. Liefeldt, ulica Danielewiczowska Nr. 495. w Kaliszu: J. Mittwoch. — Inserata: od wiersza groszy 10.

Redaction und Expedition Petrifauer Straße No. 279. — Abonnement in Łódź: jährlich 20 fl., halbjährlich 10 fl., vierteljährlich 5 fl.

Abonnement und Anzeigen für unsere Zeitung nehmen an: in Warschau A. Liefeldt, Danielewitscher Straße 495. — In Kalisch J. Mittwoch. — Inserate: die Zeile 10 Groschen.

Przepisy

dotyczące porządku postępowania, przy wzbranianiu starozakonnym płci obojęd, noszenia ubiorów i oznak, odznaczających ten lud od ogółu mieszkańców.

A. Co do Żydów.

1) Używanie ubiorów żydowskich starozakonnym mieszkańcom Królestwa, jest zabronione.

2) Od zakazu wyłączeni są jedynie Rabini i duchowni starozakonnici, którym, stosownie do woli Najwyższej, udzielone zostały pozwolenia na używanie dawnego ubioru żydowskiego przez czas sprawowania przez nich wzmiankowanych obowiązków religijnych, z zastrzeżeniem: że ci z pomiędzy nich, którzyby obowiązki te pełnić przestali, prawo noszenia ubioru żydowskiego utracają.

Zwolnienie, o którym mowa w niniejszym Artykule, bynajmniej nie dotyczy Rabinów i duchownych, przeznaczonych na te posady po dacie rozporządzenia Kommissyi Rządowej z dnia (7) 19 Lutego 1851 r. Nr. 6240/2769, objawiającego wyżej wzmiankowaną wolę Najwyższą, i nowo mianowani Rabini i duchowni starozakonnici, bezwarunkowo winni podlegać ogólnym rozporządzeniom, co do zmian ubiorów żydowskich.

3) Za ubiór żydowski, którego używanie starozakonnym jest wzbronione, uważane być mają: jedwabne, prunelowe i t. p. długie kapoty, pasy nad biodrami, czapki futrzane, tak zwane krymki, i jarmutki, tudzież inne bez daszków, wyłącznego żydowskiego kroju, spodnie krótkie, trzewiki, nakoniec: zapuszczanie bród i pejsów, oraz pozostawianie, zamiast pejsów, dłuższych na skroniach włosów i podwijanie onych.

4) W miejsce dawniej żydowskiej odzieży, starozakonnici obowiązani są nosić ubiór innym mieszkańcom Królestwa właściwy, byle do takowego nie były używane materye jedwabne lub półjedwabne, które na wierzchnią odzież starozakonnym bezwarunkowo są zabronione.

5) Wolno także starozakonnym przywdziać ubiór kroju rossyjskiego, przy którym to wyłącznie ubiorze, mogą nosić brody, ale bez pejsów.

Żydom przeto noszącym się po niemiecku, to jest:

Vorschriften

hinsichtlich der Verfahrungsweise, den Israeliten beider Geschlechter das Tragen solcher Kleidung und Abzeichen zu verbieten, welche dieses Volk von der Gesamtheit der Bevölkerung unterscheiden.

A. Hinsichtlich der Juden.

1) Das Tragen jüdischer Kleidung ist den israelitischen Bewohnern des Königreichs verboten.

2) Von diesem Verbote sind nur die Rabbiner und jüdischen Geistlichen ausgeschlossen, welchen nach Allerhöchstem Willen gestattet ist, während der Zeit, in welcher sie die erhabenen religiösen Handlungen verrichten, die ehemalige jüdische Kleidung zu tragen, mit der Bemerkung: daß diejenigen, welche aufhören diese Pflichten zu erfüllen, auch das Recht verlieren jüdische Kleidung zu tragen.

Die Erlaubniß, von welcher in diesem Artikel die Rede ist, bezieht sich durchaus nicht auf Rabbiner und Geistliche, die nach dem Tage der obigen den Allerhöchsten Willen kund gebenden Verfügung der Regierungskommission vom (7.) 19. Februar 1851 No. 6240/2769, zu diesen Aemtern bestimmt wurden, und die neu ernannten Rabbiner und Geistlichen müssen unbedingt den Verordnungen über die Abänderung der jüdischen Kleidung sich unterwerfen.

3) Als jüdische Kleidung, welche den Israeliten zu tragen verboten ist, sollen angesehen werden: die seidenen, prunellenen u. dgl. lange Ueberröcke, Gürtel über den Hüften, Pelzmützen, sogenannte Krummer und Stranzütel, sowie andere ohne Schilder von ausschließlich jüdischem Schmitte, kurze Hosen, Schuhe, schließlich: Bärte und Peißen zu tragen, oder an Stelle derselben die Haare an den Schläfen länger zu tragen und aufzukämmen.

4) An Stelle der früheren jüdischen Kleidung sind die Israeliten verpflichtet sich so zu tragen, wie die andern Bewohner des Königreichs, jedoch dürfen sie keine seidene oder halbseidene Stoffe tragen, welche den Israeliten zu Ueberkleidern unbedingt verboten sind.

5) Es ist den Juden auch gestattet sich nach russischem Schmitte zu kleiden, wobei ausschließlich sie Bärte tragen dürfen; doch keine Peißen.

Juden also, welche sich deutsch kleiden, nämlich: Fräcke.

przy frakach, krótkich surdutach lub paletotach, bród używać nie wolno.

6) Za ubiór kroju rosyjskiego uważać należy: surdut dłuższy (to jest, za kolana lub niżej aż do kostek), zrobiony krojem, jakiego używają kupcy rosyjscy, spodnie w buty lub z wierzchu tychże, chustkę na szyję i kapelusz, lub furazerkę zwyczajną.

Na ubiór taki również nie wolno starozakonnym używać wyrobów jedwabnych i półjedwabnych, lecz surduty winny być sukienne, lub z innych lżejszych wyrobów wełnianych, lnianych lub bawełnianych, bez obowiązku wszakże stosowania się z ubiorem zimowym lub letnim do pory roku.

7) Nie należy zagałać starozakonnych, ażeby przy ubiorze kroju rosyjskiego włosy na głowie koniecznie strzygli na sposób tak zwany „w skopku“; lecz wybór tego sposobu noszenia na głowie włosów, im samym pozostawić.

8. Nie można także zabraniać starozakonnym używania płaszczów z pelerynami, lub bez onych, algierek, kożuchów, tułubów i t. p. chociażby i przy ubiorach kroju rosyjskiego, a to odpowiednio zamożności i potrzebom zdrowia każdego.

9) Nie należy również zmuszać żydów do przebicrania się w ruskie armiak, które będąc używane wyłącznie tylko przez ruskich kuczerów, bynajmniej nie są ogólnym narodowym strojem rosyjskim.

10. Zabrania się Władzom policyjnym mieszania się do ubiorów zwykle przywdziewanych przez starozakonnych w czasie nabożeństwa w dni świąteczne, szabasu lub przy jakich bądź obrządkach religijnych, oraz nachodzenia w tym celu bóżnic.

Za ubiory te uważać należy: białe odziewadła „Tales“ zwane, białe szaty, zwane koszulami śmiertelnymi, rzeniennie przepaski z tak zwanymi kłódkami, jednem słowem, odzież lub oznaki, które starozakonni, podług zasad ich wiary, zwykli przywdziewać tylko w czasie nabożeństwa, lub przy dopełnianiu niektórych obrządków religijnych. Władze policyjne, do dalszego rozkazu, nie mają także przeszkadzać starozakonnym udawać się w tych ubiorach przez ulicę do Bóżnic i napowrót z Bóżnic do mieszkań; ściśle wszakże przestrzegać należy, ażeby starozakonni w dni świąteczne i szabasu, pod pozorem ubiorów religijnych, nie używali zwierzchniej żydowskiej odzieży, tudzież czapek i jarmułek żydowskich.

11) Ponieważ wolą Rządu jest, ażeby starozakonni nie używali cech powierzchownych, któreby odróżniały ich od mieszkańców innych wyznań chrześcijańskich w Królestwie, nie należy przeto wdawać się w rozpoznanie tej części odzieży, która zewnątrz nie jest widzialną, ani też przepisów w tej mierze wydanych stosować do oznak, które jakkolwiek przez żydów tylko są używane, jak np. „Cyces“, inaczéj pacierzami zwane, z powodu jednak że są noszone pod sukniemi, nie mogą stanowić cech powierzchownych, odróżniających starozakonnych od Chrześcijan.

12) Jeżeliby który starozakonny okazał się upornym w zmianie dawnego ubioru żydowskiego, lub też nosił brodę nie przy ubiorze kroju rosyjskiego, powyżej w Art. 6 opisanym, albo nakoniec, w inny sposób okazał się nieposłusznym rozporządzeniom, zmiany ubiorów żydowskich dotyczącym, ma być, stosownie do decyzji Rady Administracyjnej z dnia (2) 14 Lutego 1851 Nr. 20209, zagnalonym do tego przez użycie nawet przymusu osobistego, co dopełnianém być ma przez Władze policyjne

kurze kłóce oder Paletotą tragen, dürfen keine Bärte tragen.

6) Als Kleidung nach russischem Schnitte sollen angesehen werden: ein längerer Rock (bis unter die Knie oder noch länger bis an die Knöchel), der nach einem Schnitte gemacht ist, wie die russischen Kaufleute tragen, die Beinleider in den Stiefeln oder über denselben, ein Halstuch und ein Hut oder eine gewöhnliche Mütze.

Zu solcher Kleidung dürfen die Juden ebenfalls keine seidnen oder halbseidnen Stoffe anwenden, sondern die Röcke sollen von Tuch oder anderen leichteren wollenen, leinenen oder baumwollenen Stoffen sein, jedoch ohne Verpflichtung sich mit der Sommer- oder Winterkleidung nach der Jahreszeit richten zu müssen.

7) Die Juden sollen nicht gezwungen werden, daß sie bei der Kleidung nach russischem Schnitte die Kopfschmuck durchaus nach der sogenannten „w skopku“ Art zu scheeren, sondern die Wahl über diese Art, die Haare zu tragen, soll ihnen selbst überlassen bleiben.

8) Man kann den Juden auch nicht verbieten, Mäntel mit oder ohne Pelz, Algierken, Pelze u. dgl. zu tragen, wenn auch bei Kleidung nach russischem Schnitte, und zwar nach den Vermögensverhältnissen und dem Gesundheitszustande eines jeden.

9) Man soll die Juden auch nicht zwingen, sich in russische Armiaken zu kleiden, welche ausschließlich von russischen Kutschern getragen werden und durchaus keine allgemeine russische Nationaltracht bilden.

10) Den Polizeibehörden ist verboten, sich in die von den Juden gewöhnlich während des Gottesdienstes an Festtagen, Schabes, oder bei irgend welchen religiösen Handlungen getragenen Kleider zu mischen, oder zu diesem Zwecke die Tempel zu besuchen.

Als solche Kleidung sollen angesehen werden: die weißen Umhüllungen „Tales“ genannt, die weißen sogenannten Sterbehenden, die ledernen Riemen mit den sogenannten Schlössern, mit einem Worte, diejenige Kleidung oder Abzeichen, welche die Juden auf Grund ihres Glaubens nur während des Gottesdienstes oder bei Verrichtung einiger religiöser Gebräuche anzulegen pflegen. Bis auf weiteren Befehl sollen die Polizeibehörden den Juden auch nicht verbieten, in diesen Ausgängen auf der Straße nach dem Tempel und zurück aus dem Tempel in ihre Wohnungen zu gehen; darauf soll jedoch genau gesehen werden, daß die Juden an Festtagen und Schabes, unter dem Vorwande religiöser Kleidung keine jüdische Oberkleidung oder jüdische Mützen und Strahmütel tragen.

11) Da es der Wille der Regierung ist, daß die Israeliten keine oberflächlichen Abzeichen anwenden, welche sie von den übrigen, christlichen Bewohnern des Königreiches unterscheiden, so hat man denjenigen Theil der Kleidung nicht zu untersuchen, welcher von außen nicht zu sehen ist, oder die in dieser Hinsicht erteilten Vorschriften auf Abzeichen anzuwenden, welche abgesehen nur von Juden getragen, wie z. B. die „Rizes“, unter den Kleidungen getragen werden und somit keine äußerlichen die Juden von den Christen unterscheidenden Abzeichen bilden.

12) Wenn ein Israelit sich hartnäckig weigern sollte, seine frühere jüdische Kleidung anzulegen, oder bei einer andern als der im Art. 6 beschriebenen Kleidung nach russischem Schnitte einen Bart trägt, oder endlich sich auf andere Art ungehorsam gegen die, die Abänderung der jüdischen Kleidung betreffenden Verordnungen, zeigen sollte, so soll er laut der Decision des Administrationsrat, es vom (2) 14. Februar 1851 No. 20209, hierzu sogar mit Anwendung persönlicher Zwanges, veranlaßt werden, was jedoch die Polizeibehörden nicht anders ausführen

nie inaczej, jak w miejscowym Urzędzie i po spisaniu protokołu z dokładnym objaśnieniem tak winy oskarżonemu dowiedzionej, jako też dopełnionego na jego osobie przymusu. (Dokończenie nastąpi.)

Ogłoszenia policyjne.

Niektóre zgromadzenia szewców w miastach podały prośbę, do JW. Wojennego Naczelnika Oddziału Kalińskiego o niewzbranianie im zajmowania się swoim rzemiosłem, którem trudnić się niektórzy Burmistrzowie nie dozwolali im; w skutek czego tenże JW. Naczelnik Wojenny polecił, ażeby szewcom nie wzbraniano zajmować się swoją profesją.

W wykonaniu przeto powyższego polecenia objawionego przez odczwę W. Naczelnika wojennego powiatu Łęczyckiego z dnia 9 (21) Grudnia r. z. Nr. 3108, wzywam Magistraty miast, iżby dozwalając szewcom zajmowania się wyrabianiem fabrykatów swojego rzemiosła zarazem na zasadzie téjże odczwę przestrzegali, aby oni nie mieli u siebie składów gotowego obuwia, mogących przejść w ręce powstańców.

Naczelnik powiatu Łęczyckiego:
Radca Kollegialny Adamski.

POLICMAISTER MIASTA ŁODZI:
Major Kaliński.

Ogrodnik dozorujący ogród angielski w Cyrkuł 4 położony, doniósł iż niektórzy mieszkańcy zrzadzają w takowym szkody, przez wycinanie drzew i sztachel, zabieranie ławek i t. p. Ponieważ podobne postęпки zasługują na surową karę, przeto poleciłem służbie policyjnej aby ściśle dawała baczość i w razie ujęcia przestępcy nauczynku sprowadziła natychmiast do zarządu policyi którego procz opłacenia kary pieniężnej w ilości Rs. 3 ukarany jeszcze zostanie kilkodziowim aresztem.

O czem dla przestrogi zawiadamiam mieszkańców.
Łódź dnia (4) 16 Lutego 1864r.

POLICMAJSTER MIASTA ŁODZI:
Major Kaliński.

Sekretarz: J. Kurzyński.

Magistrat Miasta Łodzi.

Reskryptem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia (8) 20 Stycznia r. b. Nr. 1998 zarządzonej został pobór jednorazowy pieniężnej kontrybucyi od właścicieli domów w miastach, w stosunku podwójnej ilości podatku podymnego rocznego — i już na ten cel znajduje się w kasie miejskiej kwitaryusz. — Magistrat przeto wzywa właścicieli domów, ażeby zaraz pospieszyli z opłatą rzeczonych kontrybucyi — gdyż w razie opóźnienia się, pociągani będą do kary po dniu (13) 25 Lutego, aż do włącznie 27 Lutego (10 Marca) r. b. po 25%, zaś po tym ostatnim terminie po 50% od kontrybucyi przez nich nieopłaconej — a nadto po upływie pierwszego terminu egzekucya z konwojem wojskowym, do zalegających w opłacie zaregulowaną będzie.

w Łodzi d. (5) 17 Lutego 1864r.

Prezydent: A. Rosicki.

Sekretarz: Bednarzewski.

Inserata.

Koszule zwyczajne mocne od złp. 6, Koszule webowe od złp. 12, półkoszulki płócienne od złp. 2 gr. 10 jako też i kołnierzyki, gatki i t. p. są każdego czasu do nabycia u

W. Elsner

przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 18.

solten, als auf den Aente des Ortes und nach dem ein Protokoll geschrieben wurde, welches die dem Angeklagten bewiesene Schuld wie auch den an ihm verübten Zwang deutlich auseinandersetzt. (Schluß folgt.)

Polizeiliche Bekanntmachungen.

Die Schuhmacher-Innungen einiger Städte haben bei Sr. Excellenz, dem Kriegs-Chef der Kaiserlichen Abtheilung eine Bitte eingereicht, daß man ihnen nicht verbieten möchte, sich mit ihrem Handwerke zu beschäftigen, was ihnen von einigen Bürgermeistern untersagt worden war; in Folge dessen hat Sr. Exc. der Kriegs-Chef anbefohlen, daß man den Schuhmachern nicht verbiete, sich mit ihrem Handwerke zu beschäftigen.

In Ausführung der obigen Verordnung, welche bei einem Schreiben des Kriegs-Chef des Keczner Kreises vom 9. (21) December v. J. No. 3108 angezeigt wurde, fordere ich die Magistrate der Städte auf, daß sie den Schuhmachern gestatten, sich mit der Anfertigung von Erzeugnissen ihres Handwerkes zu beschäftigen und auf Grund derselben Verordnung, zugleich darauf sehen sollen, daß dieselben bei sich keine Niederlagen fertiger Fabrikate hätten, welche in die Hände der Aufrührer kommen könnten.

Chef des Keczner Kreises:
Kollegien-Rath Adamski.

Der Polizeimeister der Stadt Łódź:
Major Kaliński.

Der Gärtner, welcher den im 4. Bezirk gelegenen „englischen Garten“ beaufsichtigt, hat angezeigt, daß verschiedene Personen in denselben Schaden anrichten, indem sie Bäume abhauen, Stacheln abreißen, Bänke fort tragen und dgl. Ein solches Vergehen verdient eine strenge Strafe und habe ich deshalb den Polizeidienern anbefohlen genau aufzupassen und wenn sie einen solchen Uebeltäter bei der That ertappen, ihn sofort in das Polizeiamt abzustellen, wo er außer einer Geldstrafe von 3 Rubel noch mit einigen Tagen Arrest bestraft werden wird.

Was ich den Einwohnern zur Warnung bekannt mache.
Łódź, den (4) 16. Februar 1864.

Der Polizeimeister der Stadt Łódź:
Major Kaliński.

Sekretär: J. Kurzyński.

Der Magistrat der Stadt Łódź.

Laut Reskript der Regierungskommission der Einkünfte und des Schatzes vom (8) 20. Januar d. J. Nr. 1998 ist bestimmt worden: von den Hausbesitzern in den Städten als Geldkontribution eine einmalige der verdoppelten Rauchfangsteuer (podymne) gleiche Abgabe einzuziehen; zu welchem Zwecke in der hiesigen Stadtkasse sich bereits ein Umtauschbuch befindet. Der Magistrat fordert demnach die Hausbesitzer auf sich mit der Zahlung dieser Kontribution zu beilehen, da im Falle der Verspätung sie zur Strafe gezogen werden; nach dem (13) 25. Februar bis einschließlich 27. Feb. 10. März zu 25% und nach diesem letzten Termine zu 50% von der nicht bezahlten Kontribution; außerdem wird nach Verlauf des ersten Termines gegen die wegen der Zahlung im Rückstande befindlichen eine Exekution mit militärischem Convoi angeordnet werden.

Łódź, den (5) 17. Febr. 1864.

Präsident: A. Rosicki.

Sekretär: Bednarzewski.

Inserate.

Die Erben des Vorwerkes Hoytowskiwo genannt, im Dorfe Koszice bei Łódź, warnen hiermit einen jeden, mit den gegenwärtigen Besitzern desselben weder einen Kauf-Kontrakt abzuschließen noch ihnen Geld darauf zu borgen.

Opieka nieletnich suksessorów po niegdy Józefie Liesner pozostałych, wzywa niniejszym wszystkie osoby, które są dłużne do massy, po tymże Józefie Liesner pozostałej, różne wierzytelności; a które są w Spisie Inwentarza przez Rejenta Okręgu Zgierskiego w dniu (14) 26 Listopada 1863 roku sporządzonym wyszczególniane; ażeby takowe w przeciągu jednego miesiąca od daty ogłoszenia tego wezwania; tejeże opiece, i kuratorowi usamowolnionych Liesnerow zapłacili; — gdyż wraze bezskutecznego upływu zakreślonego wyżej terminu, krokami prawnymi do tego zniewoleni zostaną.

Łódź d. 20 Lutego 1864r.

Suksessorowie folwarku zwanego Wojtowstwem we wsi Rókićcie niedaleko Łodzi, przestrzegają każdego, aby z terażniejszymi właścicielami tegoż, niezawierali kontraktu kupna, ani też pieniędzy na ową własność, tytułem pożyczki nie zaliczali.

OSTRZEŻENIE!

Podpisany ostrzega, że uwolnił od obowiązków pisarzy i kassyerów leśnych w lasach Bedonia i Wiskitna, Jakóba Wolfa i Pinkusa Sonnenbergów, dla tego nikt od tychże dalszych zakupów drzewa czynić, ani należności za takowe, z dawniejszego czasu tymże wypłacać nie może i nie powinien, jeżeli nie chce powtórnie zapłacić. Wzywa nadto wszystkich, od których za wzięte drzewo z lasów tych należności przypadają, iżby z zaplaceniem podpisanemu pospieszili i nie narazali się na skutki processu.

Łódź d. 12 Lutego 1864.

Jakób Fraenk el.

Smarowidło angielskie w najlepszym gatunku dostać można w handlu

A. Kunkel, ulica Piotrkowska Nr. 746.

Na nowym rynku dom na półdworzu, składający się z dwóch stancij pod Nr. 239, każdego czasu do wynajęcia.

Karol Wissmann.

W dniu wczorajszym skradziono: koldrę pikową białą, poszewkę różową — parę pończoch warsztackich — koszulę — dwa kołnierzyki; ktoby powziął jaką wiadomość o sprawcy kradzieży, raczy się zgłosić do redakcyi, a otrzyma stosowną nagrodę.

Theater-Anzeige!

Am Sonntag den 21. Februar wird in meinem Lokale die zweite Vorstellung von der Liebhaber Gesellschaft „CONCORDIA“ stattfinden und wird zur Aufführung kommen: **La Peyrouse** oder der Gatte zweier Frauen, Schauspiel in 2 Akten. — Zum Schluss: „Die Rosen des Herrn von Mallesherbes“, ländliches Gemälde. — Vor der Vorstellung findet ein großes Konzert statt. Näheres durch die Theater-Zettel.

N. Fischer.

WARNUNG!

Unterzeichneter zeigt hiermit an, daß die Schreiber und Kassierer in den Wäldern Bedon und Wiskitno, Jakob Wolf Sonnenberg und Pinkus Sonnenberg von ihren Aemtern entlassen sind und warnt deshalb einen Jeden, bei denselben ferner weder Holzkäufe zu machen, noch auch für solche aus früherer Zeit Zahlungen zu leisten, bei Vermeidung einer nochmaligen Bezahlung. Zugleich fordert er alle diejenigen auf, welche für entnommenes Holz aus diesen Wäldern noch im Rückstande sind, die Zahlungen möglichst bald an ihn zu entrichten, wenn sie sich den Folgen eines Prozesses nicht ansehen wollen.

Łódź, den 12. Februar 1864.

Jakob Fraenk el.

Die Vormundschaft der nach dem Joseph Liesner hinterbliebenen Erben, fordert hiermit alle diejenigen Personen auf, welche an den Nachlaß desselben Zahlungen zu leisten haben und welche in dem vom Notar des Zgierzer Bezirks am (14.) 26. November 1863 angefertigten Inventarium enthalten sind, dieselben im Verlaufe eines Monats nach dem Datum dieser Aufforderung an diese Vormundschaft und an den Kurator der mündig gewordenen Liesner zu bezahlen: denn im Falle dieser Frist ohne Erfolg abläuft, werden sie mit gesetzlichen Schritten dazu genöthigt.

Łódź, den 20. Februar 1864.

Prima belgisch Wagenfett ist zu haben in der Handlung A. Kunkel, Petrikauer Straße No. 746.

Für eine Papier-Fabrik werden 40 arbeitssame Mädchen gegen guten Lohn, freie Wohnung und Holz, gesucht. Auskunft ertheilt Hr. P. Hartmann.

Ein Mann, welcher in der Weberei gründlich erfahren ist, sowie geküßig schreiben, lesen und rechnen kann, findet eine dauernde Stellung bei

Carl Johann Merckens.

Petrikauer Straße No. 279, wo die Redaktion des „Łodzer Anzeiger“ sich befindet, können von Johanni ab, mehrere Wohnungen vermietet werden. Näheres zu erfragen bei

Worwerk.

Am neuen Ringe Nr. 239 ist ein Hinterhaus von 2 Stuben jederzeit zu vermieten. Karl Wissmann.

Sofort zu vermieten: an der Glówna- (Haupt-) Straße Nr. 1254, ein halbes Haus, bestehend aus einer oberen und zwei unteren Stuben.

Karl Ritter.

Am gestrigen Tage sind folgende, in einer rosafarbenen Serviette eingebundene Gegenstände gestohlen worden: eine weiße Piqué-Decke, rosa Bettzeug, ein Paar gewirkte Strümpfe, ein Hemde und zwei Kragen. Wer etwas über den Thäter des Diebstahls erfährt, wird ersucht es in der Redaktion d. Bl. zu melden.